

Az ige ellenségei

Időpont: Hatvanad vasárnap, 1956. február 5.

Alapige: Lukács 8,4-15.

Mikor pedig nagy sokaság gyűlt egybe, és minden városból mentek vala ő hozzá, monda példázat által: Kiméne a magvető, hogy elvesse az ő magvát: és magvetés közben némely esék az útfélre; és eltapostaték, és az égi madarak megevék azt. És némely esék a kősziklára; és mikor kikelt, elszárada, mert nem vala nedvessége. Némely esék a tövis közé; és a tövisek vele együtt növekedvén, megfojták azt. Némely pedig esék a jó földbe; és mikor kikelt, százannyi hasznot hozta. Ezeket mondván, kiált vala: A kinek van füle a hallásra, hallja.

És megkérdék őt az ő tanítványai, mondván: Mi lehet e példázat? Ő pedig monda nékik: Néktek adatott, hogy az Isten országának titkait értsétek; egyebeknek példázatokban, hogy látván ne lássanak, és hallván ne értsenek. A példázat pedig ez: A mag az Isten beszéde. Az útfélen valók pedig azok, a kik hallják; aztán eljő az ördög, és kikapja az ígét az ő szívökből, hogy ne higgyenek és ne idvezüljenek. És a kősziklán valók azok, a kik, mikor hallják, örömmel veszik az ígét; de ezeknek nincs gyökerük, a kik egy ideig hisznek, a kísértés idején pedig elszakadnak. És a melyik a tövis közé esett, ezek azok, a kik hallották, de elmenvén, az élet gondjaitól, és gazdagságától és gyönyörűségeitől megfojtatnak, és gyümölcsöt nem teremnek. A melyik pedig a jó földbe esett, ezek azok, a kik a hallott ígét tiszta és jó szívvel megtartják, és gyümölcsöt teremnek béketűréssel.

A magvetőről szóló példázat az ige életfeltételeiről beszél, mégpedig sokkal többet beszél az ige kártevőiről, mint a jó talajról. Maradjunk meg ma mi is a példázatban részletesebben tárgyalt kérdésnél és vegyük szemügyre az ige ellenségeit.

Lehetnek-e az igének ellenségei? Hiszen minden szó annyit ér, mint az a személy, aki mögötte van, az ige mögött pedig Isten áll. Az ige tehát Isten szava. Épp ezért az ige nagyhatalom, mégpedig elsöprő hatalom. Azt mondja önmagáról, hogy sziklazúzó pöröly /Jer. 23,29./, sőt dinamit /Róma 1,16./, tehát robbantószer. Ha nem is sújt le mindig azonnal arra, aki nem engedelmeskedik neki, az utolsó napon minden ígéért félelmetesen felelnünk kell. Amint Jézus mondja: "A beszéd, amelyet szólottam, az kárhoztatja azt az utolsó napon." /Ján. 12,48b./ Ki merne az ilyen félelmetes igének ellenállni!?

Az ige hatalma azonban nem pusztulásunkra, hanem életünkre akar szolgálni. Ez az ige teremtette számunkra a világot. Ugyanő hozza rendbe a bűn által elrontott világot. Az ige

hirdeti nekünk, hogy nem haragszik Isten, hanem megbocsátott, szeret. Ezért örömhír az ige. Ki tudna az ilyen igének ellenállni!?

Ez az ellenállás mégis megvan. Ez a példázat is azt mutatja, hogy az ige sorsában az én magatartásom is benne van. Lelkiismeretünk is erről tesz bizonyosságot, mikor felelőssé tesz az ige sorsáért s rámutat arra, hogyha nem nyílik ki szívem az ige befogadására, az az én bűnöm.

1. A példázat szerint az ige első ellensége a kemény szív. Olyan, mint az útfél, keményre paskolt. Nem tud beleférközni az ige.

Keményre paskolta a megszokottság. Nem felemelő és megrendítő élmény már számunkra Isten igéje. Milyen felemelő és felejthetetlen számunkra az, amikor egy államfő beszél velünk? Milyen megrendítő, amikor az ítélőszékből egy bíró mond felettünk ítéletet? Az igében az uraknak Ura szól hozzánk és a világ Bírója mond ítéletet, de mi mindebből semmit sem érzünk.

Ha jegyessed, vagy távollévő gyermeked ír levelet neked, hányszor végigolvasod minden sorát! Miért hagy minket mégis közömbösen a biblia, holott az Isten szerelmes levele az emberhez?

A megszokottságon kívül keményre paskolja szívünket minden engedetlenség. Minden be- és el nem fogadott ige akadály a következő ige befogadásának. Fáraó példája /Róma 9,17./ világosan mutatja ezt a tragikus körforgást: az engedetlenség keménnyé tesz, a keménység még engedetlenebbé tesz. Ezért szól a figyelmeztetés: Ma, ha az Úrnak szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket!

2. A példázat szerint az ige második ellensége a madár.

Ahol a magvető jár és magot vet, ott mindig ott lebzselnek a madarak és lesik a zsákmányt. A magyarázat szerint ez a madár az ördög. Ő az ige ellensége. Ahol az igét hirdetik, ott a madár éberségével, fürgeségével, kapzsi étvágyával és szemtelenségével leleskedik és dolgozik a Sátán. Célja: megakadályozni az ige és az ember találkozását.

Néha úgy dolgozik, hogy eltereli a figyelmet. A Sátán mindig jobban figyel az igére, mint mi és amikor úgy látja, hogy olyan ponthoz közeledik az ige hirdetés, mely számunkra az ő szempontjából veszedelmes lehet, azonnal el akarja kapkodni azt az igét a szívünkől. Így azután rendszerint azt nem halljuk meg, amire épp szükségünk van. Megakadályozza a gondolkodás összpontosítását. Az egyiknek divatbemutatót rendez a templomban, a másikkal

költségvetést dolgoztat ki, a harmadikkal holnapra készített munkatervet s közben elveszítjük az igét.

Néha úgy dolgozik, hogy megzavarja Isten akaratának keresését. Az ördög kitűnően ismeri a bibliát s kitűnően tud citálni belőle az Isten akaratát keresőknek. Jézus megkísértésekor is ő idézi Jézusnak a 91. zsoltárt. /Máté 4,6./ Ezzel rettentően meg tudja zavarni azt, aki nem gondol arra, hogy a biblia olyan, mint a gyógyszertár, minden orvosság benne, de az egyik betegségre mérgező lehet az, ami a másokra gyógyszer. Az ördög pedig az ige polcairól mindig azt veszi le, ami mérgező a számunkra.

Néha úgy dolgozik, hogy kétséget támaszt az igében. Évánál is ezt tette. /I. Móz. 3,1-5./ Itt először hazugul idéz, azután a kijelentés mögötti atyai szeretetet akarja kétségbe vonni. Az igehallgatás ezért nem tétlen befogadás, hanem harc az ördöggel.

3. Ellensége az igének a taposó ember is. /5b. v./

Az úton ugyanis nemcsak az ördög leleskedik az igére, az utat emberek is tapossák. Amerre az ember tapos, ott halál jár és könnyek hullanak. Gondolsz-e te arra, hogy min taposol? Talán egy fűszál haldoklik a lépted alatt, egy virágszirom morzsolódik szét a porban, vagy egy bogár lehel utolsó, mert megölte a lépted! Vagy egy otffelejített gyermekjátékszer recsen a lábad alatt. Tönkretetted. Vannak azonban nemcsak öntudatlan járókelők, hanem szeszélyesek és rosszindulatúak is. Vannak igét taposó emberek is.

Mennyi igét taposnak el emberek a templom utáni beszélgetésben! Valaki szeretné folytatni azt, ami a templomban történt, visszhangot szeretne adni Isten hangjára s te egy megjegyzéssel torkára forrasztod a szót s visszarántod a porba, melyből a templom felemelte. Lehet igét taposni egy gúnyos megjegyzéssel, sőt egy csendes mosollyal is. Mindkettőből az úgynevezett felvilágosodott ember szól és bélyegzi elmaradottságnak az ige komolyan vevését. Lehet igét taposni a tudomány álarcában is.

Ne taposd az igét! Ne gázolj bele Isten vetésébe! A taposó ember a Sátán csatlósa. De ne engedd taposni sem az igét! Kelj védelmére bátor bizonyágtétellel. Más számára is megmented az igét, ha magadnál nem engedted eltaposni.

4. Ellensége az igének az állhatatlanság is.

A második fajta föld örömmel fogadja az igét, érzelmi visszhangja van tehát nála az ige hirdetésnek. Az érzelmek Isten drága ajándéka. Színt és ízt ad az életnek. Isten azonban dísznek szánta az érzelmet, nem fundamentumnak. Az érzelmek nem tartósítható. Él s ezért változik. Kísértése az, hogy ideig való. Ezért van az, hogy az érzelmi beállítottságú emberek

csak egy ideig hisznek. Az érzelemben ugyanis mindig van valami én központúság. Ez az oka annak, hogy mihelyt nyomorúság, vagy üldözés támad az ige miatt, azonnal megbotránkozik, én-sérelemnek érzi az ige miatti kellemetlenséget s ez lehűti őt. Érzelmi életének holtpontjain nem tud átlendülni, ezért nem tud kitartani s állhatatlansága megöli az ígét.

Ne légy hát állhatatlan! Ne nagyold el az igeolvasást, ha emberileg kevés is rá az időd. Ne hagyj abba az igeolvasást, ha nem is jelent számodra az ige semmit. Olyan ez, mint az étvágytalan gyermek esete. Azért nem eszik, mert nincs étvágya s azért nincs étvágya, mert nem eszik. Az orvososság tehát csak az, hogy ennie kell.

Ne hagyj abba az igének való engedelmisséget sem, még akkor sem, ha emberileg előre nem látod értelmét s Isten még nem mutatta meg látásban hited igazságát! Nem érdemes félig keresztyénnek lenni. Nem érdemes csak egy ideig hinni.

5. Ellensége az igének a gond is.

A gondot össze szokták téveszteni a gondoskodással. A gondoskodás Isten akarata szerinti velejárója az életnek, a gond Isten akaratával szemben vállalt fölösleges életteher. A gondoskodás engedelmisség Isten iránt, a gond engedetlenség Istennel szemben. Amaz mindig aktív, emez tétlen. Amaz az élet elősegítője, emez élet-ellenség, fojtó köd, mely a ma napsütését eltakarja a holnap felhőivel.

A gond ellensége az igének, mert hitelenség. Nem tud hinni Isten ígéreteiben. Nem veszi komolyan az ígét. Bizalmi válság van közte és Isten között. Hazuggá tette Istent. /I. Ján. 5,10./

A gond e világ szerelme. Az ilyen ember előtt ködbe borul az üdvösség s értelmetlenné válik az üdvösségről szóló ige. A gond az ember függetlenségi törekvésének gyümölcse. Függetleníteni akarja magát Istentől. Aki pedig Istentől távolodik, az ígétől is eltávolodik. Gond és ige épp úgy nem fér meg, mint a búza és tövis. A ki nem irtott tövis menthetetlenül megöli a búzát. A magára hagyott búza-tövis harcban mindig győz a tövis.

6. Az ige ellensége a gazdagság és gyönyörűség.

Mind a kettő a vágyak birodalmába tartozik. A vágyakat általában ártatlannak tartja a világ, az ige azonban azt mondja, hogy a kívánság megfogánván bűnt szül. /Jak. 1,15./ A példázat két vágy veszedelmére hívja fel a figyelmet. Az egyik a meggazdagodás, a másik a gyönyörűség vágya. Ez a vágy két területet akar felszabadítani Isten uralma alól: a gazdasági életünket és a szórakozásainkat. Isten azonban nem hajlandó osztani az uralmát. Ha nem szólhat bele mindenbe az életünkben, akkor elhallgat. Ezért ellensége az igének a

meggazdagodás és a gyönyörűség vágya. Még pedig rettentő ellenség. Lassan öli meg az ígét. Apránként megfojtja, mint a gyom a nemes növényt, a tövis a búzát.

A példázat végén Jézus felkiált. Nem csendes hangon vonja le a tanulságot, hanem hangos szóval kiált: Akinek van füle a hallásra, hallja! Így kiáltok én is bele az életedbe: Ne légy az ige ellensége, hanem becsüld meg azt, mint egykor Sámuel, aki egy ígét sem hagyott a földre esni! Ámen.